

2020-24-0152-00228

Skrivelse af 5. november 2020 fra Sydøstjyllands Politi

17 svin med halesår blev transporteret til slagtning af ejeren selv.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Kan Rådet på det foreliggende vurdere alderen på grisenes skader (de enkelte halebid)? Og i givet fald hvor længe, har de pågældende grise haft de konstaterede halebid?

Svar ad 1:

Aldersvurdering af læsionen på hver enkelt svin forudsætter, at der er en entydig identifikation. Ved indsendelse af præparater fra svinene til Sektion for Patologi, KU-SUND omfattede disse 22 præparater, som i henhold til sagsakterne hidrører fra 17 svin. Det er således ikke muligt at sammenholde præparater direkte med hvert af de slagtede svin. Imidlertid er læsionerne generelt set af samme karakter og alder jf. sektionsrapporten. Af denne fremgår det, at *"at halerne er sæde for kroniske ulcerationer med underliggende granulationsvævs- og bindevævsnydannelse. Nogle af halerne er desuden sæde for flegmonedannelse, nekrose, sekvestrering og kronisk osteomyelitis. Baseret på mængden af granulationsvæv og bindevæv vurderes alle forandringerne at have en alder på ikke under 1 uge."* Det er således også Rådets vurdering, at forandringerne har en alder på ikke under 1 uge.

Spørgsmål 2:

Er det Rådets vurdering, at grise med halebid med ophelede sår er egnet til en kort transport, herunder transport med særlige skånehensyn?

Svar ad 2:

Ja, det er Rådets opfattelse, at svin med fuldt ophelede sår efter halebid som udgangspunkt kan transporteres, såfremt de fremstår klinisk normale og uden komplikationer. Der skal for de aktuelle svins vedkommende henvises til svar ad 4.

Spørgsmål 3:

Hvis det i anmeldelsen beskrevne sammenholdt med de vedlagte fotos samt sagens øvrige oplysninger lægges til grund, er det så Rådets opfattelse at en eller flere af de 17 grise har været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 3:

Rådet forstår spørgsmålet således, at der spørges til transporten af svinene.

Ved embedsdyrlægens inspektion af svinene nr. 1, 2, 4, 5, 8, 9, 10, 14, 15, 17, (i alt 10 dyr) konstateredes følgende: *"Ved den nærmere kliniske undersøgelse af de levende dyr kunne det*

konstateres, at dyrene havde inficerede halebid med sår og nekrotisk spids på. Grisenes haler var hævet i forskellig grad, ligesom halerne var røde og varme. De holdte halen tæt til kroppen og undgik andre grise, således at de ikke rørte ved halen. Dette vurderes, at være tegn på smerte. Se foto Ved undersøgelsen efter den slagtemæssige behandling af slagtekroppene fandtes nekrose i hud, underliggende fedt- og muskelvæv samt med yderste knogler”.

Ved embedsdyrlægens inspektion af svinene nr. 3, 6, 11, 12, 13, 16, (i alt 6 dyr) konstateredes følgende: *”Ved den nærmere kliniske undersøgelse af de levende dyr kunne det konstateres, at dyrene havde inficerede halebid med åbne, væskefyldte sår. Grisenes haler var hævede i forskellig grad, ligesom de var røde og varme. De holdte halen tæt til kroppen og undgik andre grise, således at de ikke rørte ved dens hale. Dette vurderes, at være tegn på smerte”.*

Ved embedsdyrlægens inspektion af svin nr. 7 konstateredes følgende: *”Ved den kliniske undersøgelse af det levende dyr kunne det konstateres, at dyrets hale var meget hævet med rødme. Dyret havde en halestump på 7 cm i længden og 5 cm i bredden. Halestumpen var trevlet med et åbent, væskefyldt og inficeret sår, dækkende hele området af halespidsen og en diameter på 5 cm. De bagerste 3 cm af halestumpen var præget af kraftig misfarvning som følge af vævsdød/koldbrand/ nekrose af både huden, muskler og knogle”.*

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Lægges ovennævnte og det medsendte billedmateriale samt svar ad 1 til grund, finder Rådet, at svinene, som ved aflæsningen på slagteriet fremstod med hævede haler med kroniske sår, ikke var egnede til transport. Ved at være transporteret har de været udsat for risiko for bid og puf fra andre svin samt mod vognens sider, hvorved de har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe.

Rådet finder, at svinene under læsningen og transporten har været udsat for groft uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 4:

Giver sagen i øvrigt Rådet anledning til bemærkninger?

Svar ad 4:

Rådet skal i relation til spørgsmål 2 præcisere, at ved afhelede sår, herunder sår på halen, så er hudens normale integritet fuldt genetableret og derved dækket af overhud, og der er ikke tegn på komplikationer, eksempelvis i form af fistuløse opbrud, m.v. Der vil således være genetableret et huddække af såret. Sår, der er dækket af eksempelvis sårskorpe, ekssudat, gødnings- eller stråpartikler eller dækket af granulationsvæv (et såkaldt granulerende sår), er at betragte som åbne sår. Sådanne sår er, uagtet at de er dækket af en skorpe eller granulationsvæv, udsat for traumatisering under transport, og såfremt såret er alvorligt, er dyret ikke egnet til transport.

I den aktuelle sag ses, at sårene er mere eller mindre dækket af sårskorpe, og at sårskorpen hos flere svin er mere eller mindre manglende, hvorved underhudens overflade blottes. Sårenes udseende er foreneligt med yderligere traumatisering af de eksisterende sår under læsning eller transport.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med bøde på 25.000 kr. for overtrædelse af dyrevelfærdslovens § 58, stk. 12, jf. stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 2 og § 3 (tidligere dyreværnslovens § 28, stk. 9, jf. stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 1 og § 2) samt bekendtgørelse nr. 26 af 13. januar 2020 om beskyttelse af dyr under transport § 37, stk. 1, nr. 1 (tidligere bekendtgørelse nr. 1729 af 21. december 2006 § 35, stk. 1, nr. 2), jf. Rådets Forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport m.v.